שפיטפט. זילזל וכבש לותו ולא *חשבו: והלא שבטים מבזים לותו. כדתנינן בתלו הן הסנהדרין (סנהדרין דף פב:) לפיכך הולרך לייחסו שם פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן: אמרי פוטי. מדלא כתיב פוטיאל: מותני' בית המלחמה. למולר יין שמן ותבואה: ונחמד מלוקח. בית בטי שהרי אלו הוא חדש ובגמרא מרבינן ליה מקרא: המשמר מלוני מלוני מחלל. דבהכי הוי כרם שתים בנגד שתים ולחת יולאה זנב: כזה

* * * * *

מונחין בארון וכן הוא אומר/ °וישלח אותם משה אלף למטה לצבא, אותם ואת פינחס: "אותם" אלו סנהדרין "פינחס" זה משוח מלחמה "וכלי הקודש" זה °ארון ולוחות שבו "וחצוצרות התרועה" אלו השופרות תנא לא לחנם הלך פינחס למלחמה אלא ליפרע דין אבי אמו שנאמר °והמדינים מכרו אותו אל מצרים וגו' למימרא דפינחס מיוסף אתי והא כתיב °ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה? *מאי לאו דאתי מיתרו שפיטפט עגלים לעבודת כוכבים? לא, מיוסף שפיטפט ביצרו, והלא שבטים מבזין אותו - ראיתם בן פוטי זה, בן שפיטפט אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים יהרוג נשיא מישראל? אלא אי אבוה דאימיה מיוסף, אימיה דאימיה מיתרו, ואי אימיה דאימיה מיוסף, אבוה דאימיה מיתרו, דיקא נמי דכתיב "מבנות פוטיאל" דתרי משמע שמע מינה: מותני' °ודברו השוטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישוב לביתו וגו' "אחד הבונה בית התבן בית הבקר בית העצים בית האוצרות, אחד הבונה ואחד הלוקח ואחד היורש ואחד שנתן לו מתנה, °ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו וגו' "אחד הנוטע כרם ואחד הנוטע חמשה אילני מאכל ואפילו מחמשת המינין, אחד הנוטע ואחד המבריך ואחד המרכיב, ואחד הלוקח ואחד היורש ואחד שנתן לו מתנה, °ומי האיש אשר ארש אשה וגו' "אחד המארס את הבתולה ואחד המארס את האלמנה אפי' שומרת יבם ואפי' שמע שמת אחיו *במלחמה חוזר ובא לו, כל אלו (ו) (ואלו) °נקי יהיה לביתו שנה אחת: "ביתו" זה ביתו, "יהיה" זה כרמו "ושמח את אשתו" זו אשתו "אשר לקח" להביא את יבמתו, אין מספיקין *(להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים: גמ' תנו רבנן "ודברו השוטרים" יכול דברים של עצמן? כשהוא אומר "ויספו השוטרים" הרי דברים של עצמן אמור הא מה אני מקיים "ודברו השוטרים" בדברי משוח מלחמה הכתוב מדבר - הא כיצד "כהן מדבר ושוטר משמיע, תני חדא כהן מדבר ושוטר משמיע ותניא אידך כהן מדבר וכהן משמיע ותניא אידך שוטר מדבר ושוטר משמיע אמר אביי הא כיצד "מונגש - ועד ודברו" - כהן מדבר וכהן משמיע, "מודברו - עד - ויספו" כהן מדבר ושוטר משמיע, "ויספו" ואילך שוטר מדבר ושוטר משמיע: מי האיש אשר בנה בית חדש כו': תנו רבנן "אשר בנה" אין לי אלא אשר בנה, לקח, וירש, וניתן לו במתנה מנין? ת"ל "מי" "האיש" אשר בנה בית אין לי אלא בית, מנין לרבות בית התבן, ובית הבקר, ובית העצים ובית האוצרות? ת"ל "אשר בנה" - מכל מקום, יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער, אכסדרה, ומרפסת? תלמוד לומר "בית" מה בית הראוי לדירה אף כל הראוי לדירה. ר' אליעזר בן יעקב אומר "בית" כמשמעו, לא חנך - ולא חנכו "פרט לנזלין" לימא דלא כרבי יוסי הגלילי, דאי *רבי יוסי הגלילי הא אמר "ורק הלבב" זה המתיירא מעבירות

לבינים בשרון. מקום הוא שמו שרון ואין הקרקע יפה ללבינים ולא הוי דבר קיימא שפעמיים צריך לחדשה בשבע שנים. ואלו שאין זזין ממקומן. דלעיל הולכין עד לספר ושם שומעין דברי כהן וחוזרין מן המערכה לארץ ישראל ואינם חוזרין לבתיהם אלא עוסקין בסיפוק מים ומזון להולכי מלחמה אין זזין ממקומן אפילו ללכת עד הספר ולשוב ע"פ כהן: הבונה בית ומנכו. ולא דב בו עדיין שמה: ובן הנוטע כרם ותילנו. ועדיין לא עברה שנת רביעית עליו שלימה: נקי יהיה לביתו. בשביל ביתו יהיה. רבויא הוא הוסיף לך הויה אחרת להיות כזו: גמ' יכול דברים של עצמן. יכול שהדברים הללו שהם אומרים מי האיש אשר בנה וגו' של עצמן הן ולא היה כהן אומרן אלא השוטרים: ת"ל ויספו השוטרים. לדבר אל העם ואמרו מי האיש וגו' ויספו משמע שדבר זה הם מוסיפים משלהם: הרי דברים של עצמן אמור. שהדבר זה לבדו הן מוסיפין על של כהן מדעת השתא נבי נטע וגבי אירס אשה לא כתיב ויספו והכא כתיב ויספו ס"מ עד הנה דברי כהן ואת זו הן מוסיפין: הא מה אני מקיים ודברו השוטרים. בבנה ונטע ואירס: בדברי משוח מלחמה הכתוב מדבר. שהכהן אומר והשוטרים משמיעין אותן: מונגש עד ודברו. דהייטו שמע ישראל אתם קרבים וגו' עד להוסיף אתכם: מי האיש. ריבויא הוא דמלי למיכתב מי אשר בנה, ומדלא כתיב "אשר בית בנה" דרוש ביה בנה מ"מ, והא דכתיב "בית" למעוטי בית סער אכסדרה ומרפסת שהם עשוים לדריסת רגל ולא לדור בהם: בית סער. בית כניסת שער האולר להסתופף שם שומר הפתח: ולא חנכו. מדלא כתיב (ג) חנך הוי מיעוטא הנכו לזה ולא לאחר פרט לנחל בית: לרבי יוסי הגלילי. למתני': מעבירות

ס"ל תס ט

* כן אלעזר הכהן לבדו וכלי הקודש וחצוצרות התרועה בידו"

◆ תנא דבי אליהו: זה שבט מביא בטח ל' אומרים "אל בקדי כפונה"

ג"ב קמ: [סנהדרין פב:]

יוסף / אומאי / אלעזר / פנחס

* רבי אל הנזרה - ולא זו בי תנאים ירושלמי - לא קבל בי מצוה

* תבאי - כל אשר יבוא כבר בתלמוד ושאר טמאת אחרי"

** ע' מלאכת שלמה על המשנה

◆ באופן אל יהי נוסח אשרנא אחרי סדר הרבוזה בתפילה כהן לבוד ... ואל אחרי הכהנים בי"אומר ... אלא ... קדושת הקדמי"

ובריש כ:ה

ביקה אי אשה אלעזר לא נבא בלבאו ולא ישבר אלו לא דבר נקי ביקר לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח

[שמות הדשים וכן במשנה ליתא]

① דברים כ:ג-ד
② כ:ה-ט
③ כ:ח

[לקמן מד.]

ג"א מיי' פ"ז מהל' מלכים הל"ה סמג עשין קכ:
ד ב מיי' שם הל"ז:
ה ג מיי' שם הל"ז:
ו ד מיי' שם הל"ה:
ז ה מיי' שם הל"ז:
ח ו מיי' שם הל"מ:
ט ז מיי' שם הל"י:
י ח מיי' שם הל"ח:
יא ט י מיי' שם הל"ט:
יב כ מיי' שם הל"ו:

נוטע
"חוסו על בנים אל מיאוס מ"ל מיאוס"

נוטע
דברי הטוליים
בא' חוכר מן האלמנה - בית, בכם, אשה

מגנה
חלוקות בינן כלו הטתבות המלחמה
1- חוזרין חוזרין
2- אינן חוזרין
3- אינן ממקומן - דברים כ:ה

מספק/אין מספק"ן

* מאמר זאת דברים בינה ב-ל

הגהות הב"ח

(ו) בשנה כל אלו שומעין כל"ל ותיכת ואלו ממחק: (ב) רש"י ד"ה ואפילו וכו' מלכים כפ"ד ומ"כ ולא מילנו וכו' שמחלל את הפירות: (ג) ד"ה ולא וכו' כתיב ולא חנך:

נוטע
דברי הטוליים
בנה בית